

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Munere Concionandi, Exhortandi, Catechizandi - Continens non tantùm
praecepta ad artem concionandi descendam accomodata, sed etiam Ideas
& Conceptus praticos pro Concionibus in Festis B. V. & SS. Dedicationis,
Patrocinij, Novi Anni, Paschatis, Parasceves; item in Primitiis Sacerdotum,

...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 6. Exemplar V. In quo tertia Pars explicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48347](#)

Epilogus.

Sed finio tandem atque iterum, quantum possum, adhortor, ut, si vestros labores utiles vobis & aliis esse velitis predicta tria capita studiofissimè observetis: Eum in finem, nonquam animo elabantur, assiduè in mente ac animo habete duos illos Germanici Poëtæ versiculos.

Willst währen Segen von Gott erhalten?
Meins gut; thue was kanst/las Gott walten.

Sic tandem implebitur quod DEUS per S. Davidem Ps. 12: promisit: *Labores manuum tuarum, quia manducabū, brac̄os & benē tibi erit: uxor tua sicut r̄uis abundans in lateribus domus tua; Filii tui sicut novella olivarum in circuitu murorum, Ecce sic benedictus homo, qui timet Dominum, atque illo unicē confidit, quam benedictionem nobis omnibus concedere dignetur SS. & indivisa Trinitas, Pater, Filius & Spiritus Sanctus. Amen.*

§. V I.**Exemplar Quintum.**

In quarta pars materiæ explicatur.

Thema.

Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam DEO.
Luc. 17:.

Scopus.

Ostendendum, quid post laborem observandum sit.

Syllogismus principalis.

Finis coronat opus iuxta commune proverbium; Ergo coronari ac premiari opus ac labores suos cupit, benē illos finire debet; Atqui hoc omnes Auditores cupiunt; Ergo omnes finire debent, ut benē finiant suos labores.

E X O R D I U M.

Vidimus in alia concione, quod DEUS in holocausto quæ sibi offerri voluit, non tantum requisiverit, ut in eo non esset macula & cecitas, sed etiam, ut pede, quæ ultima pars Anima-

Animalis est, non claudicaret; quo mandato sapienter indicavit, non tantum se in operibus nostris desiderare, ut initium eorum & medium, sed etiam ut finis se recte habeat. Quam ob causam etiam in iisdem Animalibus petiit, ut adeps & cauda separatim offerrentur. Lev. 3. ut indicaret, quantumcunque opus per se laboriosum & pingue propter bonitatem fuerit, nisi cauda perseverantiae & bonae clausulae accesserit, gratum non fore; nam, ut recte Eusebius hom. 5. ad Monach. ait, *spes omnes nostra in consummatione atque fine consistunt. Quid mibi prodest, si Sata viridantia herbis spem missis ostendant, & me sub ipso falcis tempore subita vel aëris intemperie, vel pluviarum inundatione decipient?* Hinc recte S. Bernardus S. 2. in vigil. SS. Petri & Pauli ait; *Seias, Diabolum soli perseverantia invidere, quam solam novit à Domino coronari.* Quantò magis ergo Diabolus impedire nos conatur, ne bene nostros labores hiniamus, tantò majorem nos adhibere diligentiam dehemus, ut omnia, quæ ad bonam clausulam requiruntur, studiosè adhibeamus; quod quidem quā ratione fieri possit, in præsenti Concione docebo. Favete, & doctrinas has non minus necessarias, quam utiles attentis aūtibus, animisque excipite,

Pars Prima.

Tria equidem etiam post labores nostros peractos pro felici coronide observanda puto. Primum est, ut gratiæ debite DEO per solvantur; cuius quidem capitum defectu frequenter sit, ut labores nostri minus fructuosi sint; id quod S. Bernardus more suo sapienter advertit, dum ait, *ingratitudinem esse beneficiorum perditionem, ventum urentem, & siccantem fontem pietatis;* nec aliquid in Christianis adeò displicere DEO, quemadmodum ingratitudinem. Quod ipsum jam pridem Salomon Sapient. 16. indicaverat, dum dixit; *Ingrati spes tanquam glacies hyernalis tabescet, & disperserit tanquam aqua supervacua.* Notate hoc bene, quotquot hactenus exiguum in laboribus vestris benedictionem fuistis experti, notate, inquam, & exanimate vos ipsos, an hactenus debitas DEO pro acceptis beneficiis gratias egeritis; id si non fecisse vos reperiatis, ne dubitate, quin hæc una ex posterioribus causis sit negatæ benedictionis, nam, ut prudenter

T 3

S. Ber

S. Bernardus S. 35. super Cant. ait, *cessat gratiarum dñs sus, ubi recursus non fuerit; nec modo nihil augestur a grato, sed, quod accepit, vertitur ei in pernicem, quia ut S. Chrysostomus super Matthæum ait, quando maxime sunt Hominibus beneficia constituta, tanti graviora peccatis bus iudicia preparata sunt; Si enim vos, ubi advertitis, Medicum aliquem non gratias agere pro Modica eleemosynas quam offertis, mox indignamini graviter, & statuitis, amplius deinceps illi offerre, an mirum vobis videri debet?* DEUS, postquam pro tot tantisque beneficiis a se vobis collatis ingratos advertit, similes favores deinceps vobis negat? Ne ergo fontem divinæ liberalitatis obfutum estote, ut monet Thomas Kemp. l. 2. c. 10. *grati pro munere & eritis digni maiora accipere;* nam, ut recte Cassiodorus in Ps. 135. ait, *iugiter sibi subvenire facit, cui collatum beneficium ob oculos semper assistit,* &c. ut alius ait; *invitati ad magna, qui gratanter accipit modica.* Quapropter imprimitus Pueros Babylonios imitamini, & cum iisdem omnibus creaturas, quæ aliquo modo ad vestrum laborem cooperatae sunt, ad laudes DEO dicendos invitare, & dicere: *Benedicte omnia opera Domini Domino: laudate & sime exaltate eum in Secula.* Benedicite aqua, Spiritus, imber, pecora, Filij hominum Domino &c. præ reliquo item optimam gratiarum actionem existimare, si inde occasiōnem sumatis, liberaliores vos vicissim erga ipsum deinceps ostendendi, & mandata illius diligenter obserandi; si enim S. Porphyrius, cùm ad negandum DEU[m] verum, falsosque adorandos incitaretur a Tyranno, dicit: *Quadragesita annis servio DEO meo, & nihil unquam mali fecit, cur igitur eum nunc deseram?* quanto magis vos quibus insuper tantum boni præstis, servire & adherentes debetis? Dicite ergo cum S. Davide Ps. 115. *Quid rem buam Domino pro omnibus, que retribuit mihi?* Vota vobis Domino reddam in conspectu omnis populi, in medio iudei Jerusalem. O Domine, ego servus tuus, ego servus tuus & Filius Ancille tue.

Pars Secunda.

Secundum caput, quod observare deberis post labores

est, ut partem aliquam de fructibus acquisitis DEO, sive in templo, sive in Panperibus offeratis. Ita enim vos ipsimet agricoltori exemplo suo docent, ut qui pro uno grano, quod in eos conjecistis, decem aut plura vobis offerunt. Hinc bene Seneca in Epist. ait: *Imitari agros fertiles oportet, qui multo plus reddunt, quam acceperunt: quia si non dubitamus his conferre, quos speramus nobis profuturos, quales debemus esse in eos, qui iam actu profuerunt.* Cogitate ergo vobis dici à DEO quod olim Josephus Patriarcha Gen. 47. Ägyptiis dixit: *Accipite semina, & serite agros, ut fruges habere possitis. Quintam partem Regi dabitis, quatuor reliquias permitto vobis in semetatem, & in cibum Familia & Liberis vestris.* Date ergo fideliter DEO suam partem, nec timete, quod quidquam vobis sit inde decessurum, sed plurimum potius accessurum sperate. Zelator honoris sui DEVS est, nec patietur se ab Homine in liberalitate vinciri. Hinc Salomon Prov. 3. monet: *Honorā Dominum de tua substantia, & de primitiis frugum tuarum, & abundabunt horrea tua frumenta, & vino torcularia redundabunt.* Malè ergo sibi consulunt, qui adēdē parci erga DEVUM sunt, etiam cūm tam liberalem erga se experiuntur. Verè enim in talibus implebitur, quod olim Abbas Monasterij cuiusdam expertus est, ut in magno speculo Exempl. dist, 6. ex. 43. refertur, qui cūm Antecessorem valde liberalem, sub quo Monasterium omnibus bonis abundabat, habuisset, ipse eidem Successor electus contrahere manus cœpit, sed nihil aliud effecit, quam ut paulatim omnes divitiae evanescent, & ad magnam inopiam Monasterium redigeretur. Accidit autem, ut quondam senex quidam Eremicola ad Monasterium hoc diverteret, qui, cūm parcè admodum tractatus fuisset, Fraterque ei inserviens Monasterij inopiam prætenderet, in hunc modum ipsum allocatus est: Nōris, mi Frater, apud priorem Abbatem duos Fratres, quorum primus Date, & alter Dabitur vocabatur, in Monasterio vestro fuisse, & ab ijs tantam benedictionem profluxisse. Quia verò modernus vester Abbas primum Fratrem Date è Monasterio expulit, statim etiam alter Frater, Dabitur aufugit. Reducite ergo Fratrem priorem, & statim etiam posterior redibit: Date, & Dabitur. Quā mensurā mensi fueritis, eādem reme-
tūr vobis. Luc. 6. Hoc consilium & vos, Auditores, datum

T 4

vobis

vobis putate, atque adeò seminate deinceps in benedictionibus, ut in benedictionibus etiam metatis. Date liberaliter quia abundantanter dabitur, nam mensuram bonam, conscientiam & coagitatam, & supereffluentem dabunt in sinum vestrum.

Pars Tertia.

Tertium tandem caput est, ut, dum temporalem laborum vestrorum fructum colligitis, etiam spiritualem colligentem studetis, qui quidem varius esse potest. Et 1. quidem si paciūs, quam optabatis, agri vestri sementem reddiderint, aut alij fructus labori & spei non responderint, sic vobiscum difficietur: Ah si tantoperè dolet mihi, dum agri isti materialis fructum speratum negant, & quidem temporalem duntarunt tam modici pretij: quantum dolorem aliquando concepero sum, si agrum spiritualem Animæ meæ optatos fructus, & quidem tales, de quibus æternum vivere debuissim, non protrulisse advertero, nec tamen tempus habebo damnum reportandi. Itaque præveniam periculum hujus doloris, operabor, dum dies est, antequam veniat nox, in qua nemo potest operari amplius. Pari modo si fruges vobis copiosas obnuisse gaudetis, & hinc vosmetipso excitate, ad merita abundantiora animæ procuranda; si enim, dum de corporali cibo Vobis Familiaque bene provisum videtis, tantam letitiam concipitis, quantum gaudebitis olim, si de cibo illo, qui non perit, sed permanet in vitam æternam, quemque Filius Hominis datus est, Christo teste, Joan. 6. vobis per totam æternitatem optimè prospectum advertetis? Cur ergo non copiosè seritis, semen bonorum opertum, ex quo solo prædictis cibis olim habebitur, nam opera eorum sequuntur eos, ut si Joannes Apoc. 14. per vocem cœlo delapsam audivit. Denique si desiderium copiosiores fructus habendi vos incitesceris adverteritis, similem apud vos discursum facite. Ah si tantoperè sollicitus sum, ut meliores semper fruges pro corpore & pecoribus habeam: si nullam industriam omitto, quæ potest ad dictum finem conducere, cum tamen adhibitus etiam omnibus industrijs optatus fructus non semper respondeat; quantum conari debeo, ut fruges animæ, id est, merita & virtutes copiosius producantur, cum hoc in mea sit postulate; & fructus optatus, si velim, semper labori responderentur.

Age ergo, & quodcunque potest facere manus tua, juxta consilium Ecclesiastis c. 9. instanter operare, quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud Inferos, quò tu properas. Hoc modo utiliter laborabitis: hoc modo gloriosus finis opera ac labores vestros coronabit.

Epilogus.

Ut ergo tandem in compendium recolligam, quæ de labore fructuose suscipiendo tam in hac, quam prioribus Concionibus dixi, vidistis, quanta commoda ex laboribus vestris ritè susceptis sperare possitis: Vidistis etiam, quid ad laborem ritè suscipiendum requiratur, scilicet ut in nomine Domini, id est, cum gratia DEI habituali & actuali propter DEVm inchoetur: Ut in nomine Domini, id est, cum magna cautela, diligentia & animi in divinam voluntatem resignatione perficiatur: & ut denique in nomine Domini, id est, cum debita gratiarum actione, liberalitate mutua, & salutari ad seipsum reflexione finiatur. Hæc facite, & vivetis, id est, in hac vita copiosam benedictionem in temporalibus bonis, & in altera maiorem gloriam obtinebitis, dicetisque cum Ecclesiastico c. 57. *Vide oculis vestris, quia modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem.*

CAPUT VIII.

De Praxi Conciones pro felici auspicio sive
Concionum, sive novi anni ha-
bendo.

Cum plerumque, quando Concionator vel officium suum Caupicaturus est, vel etiam pro novi anni principio concionaturus, paulò comptior oratio, rariorque doctrina ab Auditoribus speretur, ideo ne in hac quoque occasione Ideam, copiamque Conceptuum deesse queratur Novitus Concionator, eosdem hoc capite breviter subiiciemus.

§. I.

Exemplar

Quomodo pro felici Concionum auspicio instituenda sit
Concio. T 5 Thēma